

Nieuwsbrief 5 – 2016

Lentefeest en hygiëne pakketjes

Aan alle goede dingen komt een eind, zo ook aan deze geweldige twee weken die we in het afgelegen Limpopo hebben doorgebracht. Een laatste nieuwsbrief met onze belevenissen ter plekke. Dit betekent niet dat het hier stopt, integendeel. In Nederland zullen we met volle kracht vooruit gaan, zowel om weer nieuwe kasstromen aan te trekken (we zitten zo goed als op de bodem op dit moment), maar vooral om gericht aan verdere

ontwikkeling en groei door te werken. Onze nieuwsbrieven veranderen dan echter weer in mailtjes met een lagere frequentie. Onze eerste actie is volgende week zondag al: we staan dan met foto's en verhalen op Gemert Mert, samen met alle goede doelen van Gemert-een-bron-voor-Anderen. We hebben veel nieuwe spullen bij ons uit Afrika (sierraden in alle soorten en maten, trommels, schalen, tekeningen van de Boithuto school en nog veel meer). Ook hebben we met Gemert-een-bron-voor-Anderen een prachtig tijdschrift uitgebracht, waarvan je een gratis exemplaar krijgt als je daar belangstelling in hebt. We hopen jullie daar allemaal te zien tussen 11:00 en 17:00.

Donderdag 1 september

Vandaag begint de lente in Afrika. En daarom is het Lentefeest. Op deze dag mogen de kinderen zelf weten wat ze dragen, ook de leraren trekken hun mooiste jurken aan en er wordt een ceremonie gehouden. Dit Lentefeest wordt gecombineerd met een bedank- en afscheidsceremonie ter eer van ons. Normaal wordt deze ceremonie binnen gehouden, maar omdat de twee grote klaslokalen nog steeds in renovatie zitten (het is nog spannend of Joseph het dit jaar redt tijdig gereed te zijn, hij heeft het beloofd) is dat geen optie.

Het feest wordt dus buiten gehouden en eigenlijk is dat zeker zo leuk. Betekent wel dat ze zeker twee uur het stoffige zand met de tuinslang bevochtigen, omdat anders het zand met het dansen veel te veel opstuift. Water werkt anders dan in Nederland. Wat je hier nodig hebt is een waterput die op een goede waterbron staat en een werkende pomp. Maar als je dat eenmaal voor elkaar

hebt, zijn er geen kosten voor water. Het water komt recht uit de aarde, is zouter dan wij gewend zijn, maar prima drinkbaar.

Het programma van de ceremonie is ook vrijer dan we gewend zijn. De kinderen mogen zelf weten of en wat ze gaan doen. Leuk! Overal rennen kinderen rond en de sfeer is uitgelaten op school. Het is niet helemaal duidelijk hoe laat het echt begint, maar zoals altijd als we denken dat de chaos compleet is, ontstaat er toch

opeens een soort van structuur. Uiteindelijk start de ceremonie met hartelijke woorden van welkom en dan volgt er een lang en gevarieerd programma met veel dans en muziek.

Ook worden Britt en ik gevraagd een speech te houden. We houden het beiden kort dit jaar. Mijn boodschap is dat iedereen een keuze heeft, ongeacht waar je geboren bent, wie je ouders zijn, wat er gebeurt is met je in het verleden of wat je zelf gedaan hebt. Dat je een keuze hebt om te bepalen wie je wilt zijn en hoe je toekomst eruit ziet. Dat het belangrijk is dat ze hard studeren en zich goed gedragen. Britt vertelt over alles wat we dit jaar gedaan hebben en waarom we dat doen. Dat we van ze houden en dat ze goed voor zichzelf en elkaar moeten zorgen. Ze luisteren aandachtig naar ons beiden en klappen hard. Dan is er nog meer muziek en dans.

Kippenvel krijgen we als twee meiden van de middelste leeftijd een lied speciaal voor ons zingen. Het gaat over de hoop die we ze geven en komt recht uit hun hart. Ook het schoolkoor zingt en danst geweldig, al hebben ze minder zangtalent dan vorige jaren. Doet helemaal niets af aan de passie en power waarmee ze zingen. In steeds meer liederen, die soms Engels, soms SeSuthu, soms SePedi zijn, horen we steeds vaker onze namen terug komen. De zakdoeken van Simone (dank nogmaals!) zijn echt de hit van dit jaar. Ze komen overal terug, in haren, om hun nek en zelfs als rokjes. Een ander hoogtepunt is Rex die Britt meesleurt en ze even meedansen met de kinderen.

Geweldig is het ook om de hele dag van Stanford te genieten. Het jongetje dat zo timide en alleen was altijd, is nog net zo uitgelaten als gisteren. Hij lacht en danst en speelt uitbundig en hij vertelt aan al zijn vriendjes wat gisteren gebeurd is met hem. Dan lachen en dansen en spelen ze samen. We genieten met volle teugen van dit kleine wondertje.

's Middags gaan we nog terug naar de school om proberen zoveel mogelijk zaken af te werken. De Afrikaanse board die we aangesteld hebben was een gouden idee van Britt. Ze nemen hun taak uiterst serieus en de karakters zijn complementair. Dina is een ondersteunende dame die met computers overweg kan en zelfs een email adres heeft. Het is een dame die dingen opschrijft en borgt. Heerlijk om haar erbij te hebben. FiFi is de leerling die vindt het geweldig om te mogen helpen. Staat klaar

en is bereid alles op te pakken om zichzelf nuttig te maken. Stelt bovendien slimme vragen en onthoudt alles. Dan hebben we nog Catherina, een extra lerares die een prima koppel is samen met Peter en voldoende gewicht aan het

team geeft. En Peter kent iedereen inmiddels wel een beetje via onze verhalen: een prachtige man met veel passie, maar ook razend druk en soms daardoor een beetje chaotisch en erg lang van stof. Wat een team. We nemen alle deelprojecten door, maken concrete afspraken over de status en vervolg en voor we het weten zijn we een paar uur verder. Maar wel met een heel goed gevoel!

Vrijdag 2 september

En dan is het echt de laatste dag dat we op school zijn. Het is 'months-end' wat zoveel betekent dat dit het weekend is dat nagenoeg alle kinderen en leraren naar huis gaan. Het is het enige weekend in de maand dat er op zaterdag niet gewerkt hoeft te worden en de kinderen die nog vaders hebben, zich in ieder geval dit weekend laten zien. Omdat veel kinderen ver moeten reizen (lopen, liften), gaat de school om half 1 uit. Joseph heeft beloofd om 15:00 uiterlijk klaar te zijn met de renovatie. Ook de leraren zouden vroeg weg zijn, maar uiteindelijk loopt ook deze dag anders. Grade 12 blijkt de hele dag toetsen te hebben, dus die zijn bezig tot een uur of 4. En wij vertrekken zelf uiteindelijk pas tegen de klok van 17:00, tegelijk met Peter.

Als we op school aankomen, vliegen eerst alle kleintjes op ons af. Ze geven knuffels, een groepsknuffel en willen op de foto. Alle schroom waarmee we twee weken geleden begonnen zijn, is volledig verdwenen.

In de ochtend starten we met het uitdelen van de hygiëne pakketjes. Britt heeft die in al haar gebruikelijke ijver alle 148 met veel liefde en zorg samengesteld. Voor de groep allermeeft achtergestelde kinderen hebben we aan de pakketjes nieuwe uniformen toegevoegd. Ik was iets te optimistisch toen ik schreef dat alles compleet had, want her en der missen toch nog zaken. Zo hadden we twee meisjes schoenen voor jongetjes en nog wat foutjes. We hebben geld achtergelaten om dat recht te zetten en onze Afrikaanse board zorgt dat de ontbrekende zaken bij de juiste kinderen terecht komen. Dat is vorig jaar ook prima gegaan en zal nu niet anders zijn. We delen de pakketjes uit per klas en ze zijn er blij mee. Soms wordt er gegiecheld bij het herbruikbaar maandverband, maar dat snappen we dan ook wel weer.

Alle beloften ten spijt is de renovatie helaas nog niet gereed. Gisteren was het aantal werkers al opgeschroefd naar 5 en vandaag stond zelfs Joseph in eigen persoon mee te werken. Het wordt wel schitterend! Het is een verschil van dag en nacht en de ruimte wordt er niet alleen visueel veel mooier van, maar zal ook veel beter de warmte buiten houden op de hete zomerdagen die dichtbij zijn. Twee lokalen om fijn les in te hebben. Maar afspraak is afspraak en zodra het werk niet gereed is, vindt de betaling ook niet plaats. Samen met Peter en Joseph schrijven we het restantwerk op: afmaken van het schilderen in grade 7, 8 en 9, het plaatsen en stellen van 2 zware

houten deuren, repareren van de muur van grade R-1-2, vullen van potholes in grade 5 en 6 (ja die zitten hier niet alleen in de wegen, maar ook in lokalen) en Joseph heeft aangeboden de installatie van de wasmachine ook gratis op zich te nemen. We leggen het vast op papier, zetten handtekeningen en iedereen is happy. Naar verwachting is het in de loop van volgende week allemaal gereed.

We ronden af en nemen nu echt afscheid van alle leerlingen en leraren. Bij de NTB voldoen we een groot deel van de rekening met de laatste contanten die we nog hebben. We verbazen ons over de lange rij bij de pinautomaat, maar dat komt omdat de salarissen net betaald zijn. Bij de liquor store is het eveneens heel druk. We wippen nog even bij de dominee aan en nemen weer afscheid van Rex en Natascha die opnieuw

fantastisch voor ons gezorgd hebben en altijd heel actief meedenken en blij zijn met alle hulp voor het dorp waar ze alweer bijna 12 jaar wonen. En we ontvangen een nieuwe tekening van de plot van Dries de Ridder, waarmee de grootgrondbezitter, de dominee, de school en wijzelf akkoord zijn. Dat is een belangrijke stap voorwaarts. Nu kan het proces in gang gezet worden, voordat we de aanvraag zo in gaan schieten, eerst metingen uit te laten voeren die voorspellen of en hoe diep er water te vinden is. Rex biedt aan dat contact te leggen. We nemen voorlopig fysiek afscheid van Swartwater, maar onze activiteiten draaien op volle toeren.

Bedankt voor jullie meelesen en meeleven en heel hartelijke groet namens ons allemaal uit Gemert ☺,
Jordie

p.s. Ons rekeningnummer is NL30RABO0302654259 op naam van Stichting Britt Helpt. Aangezien we weer op Nederlandse bodem zijn, zijn we weer op alle normale manieren uitstekend bereikbaar. Voorkeur email adres voor alles aangaande de Stichting: info@britthelpt.com

p.s. 2: Met dank aan onze oproep hebben we inmiddels al 38 hygiene pakketjes gesponsord gekregen. Super!! Ze zijn uitgedeeld, maar we vinden het nog steeds fijn sponsoring specifiek hiervoor te ontvangen. Kosten **per pakketje € 2,50** en we hebben er nog **110**.